

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς : Δημοσιενόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμοιρῆν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίρεται δεκτῆ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλείῳ ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἦμεν ἀφελείς.—Ἡ Γυνὴ (ὑπὸ κ. Ἰουλιέττας Ἀδάμ).—Ποῦ εἶν' ἡ χαρὰ (ποίημα ὑπὸ κ. Μαριέττας Μπέτσου).—Τὸ παιδίον (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανᾶ).—Τὸ δῶρα τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας.—Αἱ διδασκαλίαι ἐν ταῖς σχολαῖς τῶν ἀρρένων.—Πῶς πρέπει νὰ ἐνδύωμεθα εἰς τὴν πόλιν καὶ τὰ λουτρά.—Ἐξετάσεις.—Ποικίλα.—Ἐβδωμάδιον δελτίον.—Νόστιμα.—Ἀλληλογραφία.—Γνωμικὰ.—Συμβουλή.—Συναγῆ.—Ἐπιφυλλίς.

ἮΜΕΝ ΑΦΕΛΕΙΣ

Ἡ φιλαρέσκεια εἶναι, λέγουσιν, ἔμφυτος τῆ γυναικί· ἡμεῖς λέγομεν ἔμφυτος τῷ ἀνθρώπῳ· διότι ἐρωτῶμεν τίς εἶναι ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος εἴτε γυνή, εἴτε ἀνὴρ, ὅστις ἐπιθυμεῖ ἢ εὐχεταὶ νὰ ἀπαρέσκη· ἀλλὰ παρὰ τῆ γυναικί τὸ αἶσθημα τοῦτο ἀναπτύσσεται ἴσως πλειότερον ἢ παρὰ τῷ ἀνδρὶ διὰ τὸν ἀπλύστατον λόγον, ὅτι ἡ γυνὴ ἐξαρτᾶ σχεδὸν τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀρέσκειν ἢ ἀπαρέσκειν. Δικαίως λοιπὸν αὕτη μεγάλην πρὸς τοῦτο καταβάλλει φροντίδα, ἥτις πολλάκις ἐκτρέπεται εἰς προσποιήσιν φυσικῶν χαρίτων, εἰς ὑπόκρισιν, ἐὰν θέλητε, μεταβάλλον καθ' ὀλοκληρίαν τὸ φυσικὸν καὶ ἰδιάζον εἰς πᾶσαν γυναῖκα γόητρον. Ἐντεῦθεν αἱ ἀσχημίαι καὶ τὸ γελοῖον τινων γυναικῶν αἰτινες μεταβάλλουσι καὶ μέχρι τῆς φωνῆς αὐτῶν ἀκόμη καὶ ὡς ὑποκριταὶ δεινοὶ παρίστανται ἐν τῇ παλκίστρᾳ τοῦ θεάτρου ἐκεῖνου, ὅπερ βίος καλεῖται.

Αἱ γυναῖκες αὗται προκαλοῦσιν ἐν ἀγνοίᾳ των πάντοτε τὰ εἰρωνικὰ μειδιάματα καὶ σαρκαστικὰ βλέμματα ἐκεῖνων, πρὸς οὓς ἀνεπιτυχῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, παίζουσι τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα πρόσωπον. Αὗται ὑπὸ πνεύματος νεωτερισμοῦ καταλαμβανόμενοι ἀρνοῦνται πρῶτον τὴν γλώσσαν των, ἢ καὶ ὀμιλοῦσαι αὐτὴν δανεῖζονται προφορὰν ξένην, τραχύνουσαι τὸ ρ, μεταβάλλουσαι τὸ θ σχεδὸν εἰς τ· ζητοῦσαι τέλος λέξεις, ἃς προχείρους ἔχουσιν εἰς τὸ λεξιλόγιον τῆς γαλλικῆς ἢ γερμανικῆς, ἀρνοῦνται ἐνίοτε τὴν οἰκογένειάν των, ἐὰν αὕτη εἶναι πτωχή, τέλος ἀρνοῦνται ἑαυτάς, ἀφοῦ νέον ἀνθρώπον ἐνδύονται ἕνα πρὸ τοῦ κοινῷ παρουσιασθῶσι.

Ταῦτα πάντα εἰσὶ φυσικὴ ἀπόρροια τῆς ἐκτῆς φιλαρεσκείας προκυπούσης στεριώσεως τῆς ὀρθῆς κρίσεως, τῆς ἀξιο-

πρεπείας, τῆς ἰδέας τοῦ καλοῦ, ἣν διαδέχεται ἡ κούφη καὶ κενὴ ματαιότης.

Δυστυχῶς τὸ αἶσθημα τοῦτο ἀνεπαισθήτως ὑποθάλλει συνεχῶς ἢ τε οἰκογένεια καὶ ἡ κοινωνία· καὶ ἡ μὲν οἰκογένεια διὰ τῶν ὑπερανθρωπίνων προσπαθειῶν, ἃς καταβάλλει πρὸς ἐπιδεικτικὴν μᾶλλον ἢ πραγματικὴν μὀρφωσιν τῆς κόρης, πρὸς ἣν ἐπιτρέπει νὰ ἴηαι ἀδαῆς τῶν στοιχειωδῶν γνώσεων, αἰτινες ἀναπόφευκτοὶ εἰσὶ διὰ τὴν πραγματικὴν αὐτῆς εὐδαιμονίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ τῆς γνώσεως ξένων γλωσσῶν, κλειδοκυμβάλου, ὑποκλίσεων, κτλ. ἡ κοινωνία δὲ διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, μεθ' οὗ ἐπιδοκιμάζει καὶ θυμιάζει τὸ ὄν ἐκεῖνο, ὅπερ διὰ ψευδῶν θελημάτων καὶ φαινομενικῶν γνώσεων ἐπισπᾶ τὴν προσοχὴν αὐτῆς, γεννᾷ πολλάκις τὴν πρόσκαιρον λατρείαν καὶ ἀγάπην, ἣν πάντοτε ἐπακολουθεῖ ἢ ἀπογοήτευσις, ἢ ψυχρότης, πολλάκις δὲ ἢ ἀποστροφή καὶ τὸ μῖσος.

Πιστεύσατέ με, φίλη ἀναγνώστρια, ἡ δυστυχία ἡμῶν τε καὶ τῶν τέκνων μας προκύπτει πάντοτε ἐκ τοῦ βερνικίου, οὕτως εἶπεῖν, δι' οὗ τόσο ἐπιμελῶς καλύπτομεν τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν· μὴ αἰτιώμεθα τοὺς ἀνδρας, ἐὰν δύο ἢ τρεῖς μῆνας μετὰ τὸν γάμον ζητῶσι πολλάκις τὸ διαζύγιον· ἡ κόρη τοῖς παρουσιάζεται, καλὴ, ἀγαθὴ, εὐγενής, εὐπροσήγορος, σοφὴ, οἰκονόμος, καθαρὰ, περιποιημένη, ὡραία, τέλος κάτοχος τῶν προσόντων ἐκεῖνων, ἅτινα ἐγγυῶνται τὴν ἐξασφάλισιν τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν· μετὰ τὸν γάμον δὲ τὸ βερνίκιον πίπτει καὶ ἢ ἀπογοήτευσις διαδέχεται, τὸν ἔρωτα τὸν ἐκ τῶν ψευδῶν χαρίτων γεννηθέντα, χωρὶς νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ ἐν τῷ γάμῳ θαπτόμενον τοῦτο αἶσθημα, νὰ ἀφήσῃ τὰ συνήθη τῆς διαβάσεως αὐτοῦ ἔχνη : τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἐκ ταύτης γεννωμένην αἰώνιον ἀγάπην.

Ἄλλὰ καὶ σύ, φίλη κόρη, ἄφες τὰ αἰσθημάτά σου ἐλευθέρως νὰ ἐκδηλῶνται. Ἀναγνώριζον τὰ ἐλαττώματά σου καὶ διάρθνον ἐφ' ὅσον δύνασαι αὐτά. Μὴ ἀγαπᾶς νὰ προσοικειώσῃς ὅ,τι δὲν σοὶ ἀνήκει, διατῆρει τὴν ὡραίαν γλώσσαν σου καθαρὰν καὶ μὴ βαρβαρίζῃς αὐτήν· τὸ βῆμά σου καὶ ἡ στάσις σου ἔστωσαν πάντοτε φυσικά, μὴ κομψύνησαι ὑπὲρ τὸ δέον· διότι ἴσως μὲν προκαλέσῃς τὸν θαυμασμόν των νέων, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν· ἄλλως τε ὁ θαυμασμός αὐ-

των θα σε καταστήσει ματαιάν, θα παύσης βεβαίως να ασχολησαι περι της μορφώσεως της καρδιάς σου, ίνα περι της κομψότητος του σώματος μεριμνάς. Τέλος αντί συνετής θα καταστής κόρη ματαιία, ής εικόνα δημοσιεύσομεν προσεχώς.

Η ΓΥΝΗ

(Συνέχεια ίδε προηγούμενον φύλλον).

Μας λέγουσι, τη αληθεία, ότι η γυνή μόλις αναφέρεται εν τη ιστορία και λαμβάνουσι τούτο ως επιχείρημα έναντίον αυτής. Η απουσία αυτής εκ της ιστορίας ίσοβαθμεί προς δίπλωμα ανικανότητας.

Δεν θέλομεν να επαινεθώμεν διά μεγάλας τινάς γυναικείας προσωπικότητας, αιτινές είναι εσπαρμέναι ως βαθμίδες επί της όδοι της προόδου, ίνα δείξωσιν ότι ο άνηρ δεν ήτο μόνος κατά την εκείθεν διάβασιν της ανθρωπότητος.

Ομολογώ ότι η γυνή μόλις υπάρχει εν τη ιστορία και ενταύθα έγκριται ακριβώς το διαπραχθέν έγκλημα υπό της δυνάμεως του ίσχυροτέρου, ούτινος ή μέχρι σήμερα μονομερής και αποκλειστική βασιλεία δεν έδωκεν εις το γυναικείον στοιχείον η την ελαχίστην των θέσεων. Ένόσω ή κοινωνία διετέλει εν καταστάσει έμβρυώδει ή μάλλον είπειν έσχηματίζετο, αι κοινωνικαι λειτουργίαι της γυναικός δυσκόλως ώρίζοντο, και το υπό την σκιάν παιζόμενον ύπ' αυτής πρόσωπον ελαχίστην κατέλαβε θέσιν εν ταις δέλτοις της ίστορίας. Άλλ' ανάγκη να επιτραπη ήμιν να έρωτήσωμεν, εάν, εν τω κοινωνικω οργανισμω, οίος ούτος σήμερα τυγχάνει, αι κοινωνικαι λειτουργίαι δεν πρέπει να διαιεθώσιν εις δύο μεγάλας διαίρεσεις. Έν μι ή λέξει δεν υπάρχουν εν τη ανθρωπότητι, θεωρουμένη ως περιληπτικόν τι όν, όργανα αρρενα και όργανα θήλας; και ή διάκρισις αυτη δεν είναι πρέπον να υπάρχει εις πάσαν κοινωνίαν, εις πάσαν περιληπτικότητα άπλην ή πολλαπλην οίον φυλήν τινα ή λαόν;

Άς μη πλανώνται ενταύθα έγκριται το ζήτημα. Άληθώς, εάν υπάρχουν εν τη κοινωνία τη τε πολιτική, οικονομική, και τεχνική, λειτουργίαι ιδιάζουσαι προς τας γυναικας, αι γυναίκες πρέπει να θεωρώνται εξ ίσου κοινωνικαι προσωπικότητες όσον και οι άνδρες. Έντεύθεν δεν θα λαμβάνωσιν αυται την αξίαν των παρὰ του αρρενος, όπως το μηδεν λαμβάνη την ιδικην του εκ του αριθμού, όστις ήγειται αυτου. Δεν θα έχωσι μόνον την επισημότητα των εν τη οικογενεία, αλλά δικαιωματικώς και ipso facto εσονται μέλη της πολιτικής κοινωνίας. Παύσασα να υπάρχει εν αποκλειστική καταστάσει αντανακλάσεως ή παθητικής αποδεκτικότητος κατά την συνήθη των μισογύνων έκφρασιν, θα αναγνωρισθώσιν ως ενεργητικότης, ως ελευθερία, ως έναρτος δύναμις, ως αυτονομία. όπθεν και ή εξουδετέρωσις ζητήματος ίσότητος ή ανισότητος. Η γυνή δυναμένη να ανακηρυχθη άνωτέρα του άνδρος εις τας ιδιάζουσας προς το γένος της λειτουργίας, όπως ο άνηρ δύναται να ήναι ανώτερος αυτής προς τας ιδιάζουσας εις το ίδιον γένος, δεν θα υπάρχει πλέον μεταξύ των δύο γενών είμη ζήτημα ίσότητος λειτουργικής. Ηδύνατό τις να έρωτήση, εάν αι λειτουργίαι του ίσχυρου φύλου είναι ανώτεραι ή κατώτεραι των του ωραίου

φύλου; αλλά το ζήτημα λύεται άφ' έαυτου, άφου πάσα κοινωνική υποχρέωσις έχει απέναντι της κοινωνίας την αυτην αξίαν, την αυτην βεβήτητα. Είς συναυλίαν καθ' ην μόνη ή συμφωνία των διαφόρων μελών αποτελεί όλον τι μαγευτικόν, δύναται τις ποτε να έρωτήση εάν τα μεν είναι υπέρτερα των δε; Αφαιρέσατε εν και μόνον μέλος δεν υπάρχει πλέον συμφωνία, ή αρμονία καταστρέφεται. Μη λησμονώμεν λοιπόν ποτε, ότι υπό την έποψιν του όλου, ήτοι υπό κοινωνικήν έποψιν, πάσαι αι κοινωνικαι λειτουργίαι έχουσι την αυτην αξίαν και είσι θετικώς όμοιαι και μη μιμώμεθα τους μισογύνας, οίτινες αποδίδοντες τον παραγωγόν νουν αποκλειστικώς εις τον άνδρα, ενώ εις την γυναίκα παραδέχονται έρμηνευτικόν μόνον νουν, νομοθετούντες όπως ο του άνδρος τοιουτος χρησιμεύση ως τίτλος της υπεροχής αυτου απέναντι της γυναικός, ώστε ή κοινωνία δεν είχεν εξίσου ανάγκην εκείνων, οίτινες έρμηνεύουσιν, ως εκείνων, οίτινες έπινοούσιν εκείνων, οίτινες δια της ιδιοφυίας ή του αισθήματος έρμηνεύουσιν αληθειαν τινα, όσον εκείνων οίτινες τυχαίως ή δια της ευφυΐαςτων επενόησαν αυτην. Επειται συνέχεια.

Έν Παρισίσις.

Ιουλιέττα Άδάμ.

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΧΑΡΑ

Πολλοί ζητήσαν τη χαρά και έτρεξαν να την βρούνε μ' αυτη να ξεφартώσουνε γλυκά να φιληθούνε. Ένας την βρήκε πούπαιζε με τα παιδια λιθάρια άλλος την βρήκε 'ε ξεοχή γυρμένη 'ε τα χορτάρια, ο τρίτος την απάντησε 'ε τα χρήματα κρυμμένη ο τέταρτος 'ε τον έρωτα, ο πέμπτος 'ε το βαρένι. Πηγα κ' έρω να την εύρω εκεί και 'ε άλλα μέρη μα δεν την βρήκα και 'ε αυτο τ' αγαπημένο ταίρι, παρτου παρτου τη ζήτησα και 'ε τα παλάτια άκόμα, μα δεν την βρήκα και σ' αυτο της δάφνης μες, το χρώμα- Απελπισμένη κίνησα μακρὰν 'ε την έρημία, επήρα δάση και βουνά μα πού χαρά καμμία, κ' εκεί, όπου περι λυπη διάβαινα αποσταμένη το σηματρο μιάς εκκλησίας άκουσα να σημαίρη. Χωρίς να θέλω απ' εκεί εγύρισα το βήμα, έμβήκα την εζήτησα. Ω! είναι είναι κριμα, έδω δεν κατοικεί ή χαρά, άλλ' ή παρηγορία, είδα και στρέφω 'ε του Χριστου εικόνα την άγια και είδα ένα χαμόγελο εις το γλυκό του στόμα και ή ματιά του μ' έδειχνε του οφραου το δώμα. Ω! είπα, τί ζητώ έδω και τον καιρό μου χάω! έδω δεν κατοικεί χαρά, εκεί θα ειρ' επάτω.

Μαριέττα Μπίτσου.

ΤΟ ΠΑΙΔΙΟΝ

(Συνέχεια και τέλος' ίδε αριθ. 14).

Εί και μέγα το γόητρον της παιδικής ηλικίας, ει και έλκυει ίσχυρως την αγάπην ήμων, ανάγκη να μη εκδηλώμεν τοις παιδίοις όλην την σπουδαιότητα αυτων. Λαλούσι συνήθως πολύ τοις παιδίοις και προκαλοϋσι την φλυαρίαν αυτων, επιδεικνύουσιν, επευφημούσι και κολακεύουσιν αυτα και σχε-

δεν διατάζουσι να ειπωσιν αυτοις ειλικρινώς τας ελλείψεις των. Και επειδή, συνήθως, θαυμάζεται ή χάρις παρὰ τοις παιδίοις, δια παντός μέσου έργάζονται να καταστήσωσιν αυτα χαρίεντα μη μεριμνώντες αν ωσιν και αγαθά.

Έν τούτοις ουδεν αντιπαθητικώτερον παιδιου έχοντος τους τρόπους, τους μορφασμούς, τας φράσεις και τον καλωπισμόν των ενήλικων. Είναι αξιοθρήνητοι ιδίως αι εξεις της άπειροκάλου πολυτελείας, αι εισαγόμεναι εις την ενδυμασίαν και επομένως εις το πνεύμα των μικρών. Πας έχων αισθησιν αληθη του καλου θλίβεται βλέπων τα ωραία ταυτα πλάσματα, όν το κυριώτατον θέληματρον είναι ή απλότης, περιβαλλόμενα ενδύματα μη αναπαυτικά, δυσμεταχειρίστα, άκαμπτα εκ πολυτελών πολλάκις ύφασμάτων και άμιλλώμενα, ως προς τον καλωπισμόν, τοις μάλλον κομψομεμένοις προσώποις, αναπνέοντα δε ούτω τον άυχηρόν άερα της ματαιότητος.

Τα παιδια διαφθείρονται κατά δύο τρόπους, δηλ. ή εξ αδυναμίας και υπερβολικής επιεικειας προς τα μικρά αυτων σφάλματα ή εκ των περι αυτα κακων παραδειγμάτων. Η προς τα παιδια υπερβολική αδυναμία έχει άναμφισβόλως πολλούς τους κινδύνους, ουδόλως υπερασπιζω αυτην, άλλ' όταν ηγηάζη εξ αγαθότητος ή υπερβολικου σίλτρον, ή ηγηή αυτης είναι, όντως, θεία, ώστε εύκόλως κλίνει τις να συγχωρήση αυτην. Ως επί το πλείστον όμως διαφθείρουσι τα παιδια δια του ίδιου παραδείγματος οι ενήλικοι, έμφυτεύοντες τεχνικώς εις την ψυχήν αυτων κακίας μη δυναμένης να βλαστήσωσιν άφ' έαυτων, μηδε ιδιάζουσας τη παιδική ηλικία, αλλά τη ώριμω, εισάγοντες εν τη διανοία αυτων ιδέας ψευδεις, μεταδίδοντες γελοίας κοινωνικας προλήψεις και θαυμάζοντες, ευήθως, παρ' αυτοις τας ιδίας ελλείψεις.

Ούτω διαφθείρεται ή παιδική ηλικία, ούτω καταστρέφεται εν αυτη τη αρχή του εν των άριστων έργων του δημιουργου της φύσεως. Οθεν ή ήθικη αρχή πάσης καλής άγωγής, το πρώτιστον αυτης μέλημα έστω ή όσον το δυνατόν επί μακρότερον διατήρησις της άθωότητος παρὰ τω παιδιω.

Δεν δύναται τις ν' άρνηθη ότι επικρατεί σήμερα εν τη παιδαγωγία πολλή συγκατάβασις. Η αρχαία οικογενειακή πειθαρχία προϋτίθετο κυρίως να επιβάλη τον σεβασμόν, νυν δε τεινομεν εις το να εφελευσώμεν την αγάπην. Αγαθόν ή κακόν τούτο; Το ζήτημα είναι λεπτότατον. Κατ' έμην γνώμη όμως υπάρχει τι συγκινητικόν εν τη οικειότητι, τη εμπιστοσύνη, τη ελευθερία τη επικρατούση εν τη σημερινή οικογενεία και φρονώ ότι μεψίμοιρά τινα πνεύματα μεγαθύνοσιν υπερβαλλόντως τα πράγματα δυσχευρίζόμενα, ότι τα σύγχρονα οικογενειακά ήθη είσι χειρόνα των προγονικών. Η σημερινή οικογένεια έχει μείζονα ζώην. Αν το ίεραρχικόν πνεύμα, όντως, εξησθένησεν, αντί τούτου το φίλτρον έγένετο ζωηρότερον, οι δε εύχόμενοι να μεταβάλωσι τας εξεις της οικογενειακής ήμων έγκαρδιου οικειότητος και αντικαταστήσωσι ταυτας δια τάξεις ψυχράς και επισήμου ήθελον προσφέρει ήμιν κακίστην έκδοϋλευσιν, αν εισηκούοντο, διότι ουδόλως ήθέλομεν κερδήσει τον αληθη σεβασμόν, άλλ' ήθέλομεν, βεβήως, απολέσει πολύ της άφοσιώσεως.

Αν διαθρήπτωμεν νυν τα παιδια, περιθάλομεν συγχρόνως αυτα, άλλοτε επέβαλον τοις τέκνοις σεβασμόν, άλλ' ήμέλων αυτων. Απαντώσι και νυν οικογένειαί τινες, εν αις

τα παιδια καθ' ώρισμένας μόνον ώρας βλέπουσι την μητέρα αυτων, τούτο θεωρούμεν βαρβαρικώς σκληρόν και δικαίως.

Ουδέμιās λοιπόν, νομιζω, χρήζομεν επαναστάσεως ως προς τας συνηθείας ήμων. τηρήσωμεν ό,τι αγαθόν, μη διακινδυνεύουσαι τι εις επιδίωξιν του βελτίονος. Πλην, καιπερ τρυφερώς αγαπώσαι τα παιδια, μη γινώμεθα οι κόλακες και οι αυλικοι αυτων ουδέποτε ή στοργή πρέπει να δεικνύηται χαμερπής, ουδ' ή θεραπεία δουλική. . .

Του παιδιου ή θέσις εν τη οικογενεία είναι σπουδαιοτάτη, διότι είναι αναντίρρητον ότι αναπτύσει εν τη καρδιά των γονέων ήθικην δύναμιν, ής έστερούντο πρότερον. Ποιεί αυτοις τρυφερώτερος άμα και ίσχυροτέρους. Το μειδιάμα αυτου μάλασει και την μάλλον άτεγκτον ψυχήν, αι ανάγκαι αυτου απαλλάσσουσι της φιλαυτίας, επειδή αναγκάζουσαι τους γονεις να μεριμνώσι περι του τέκνου, εθίζουσιν αυτοις να σέπτονται ήτρον περι έαυτων. Οι πόνοι αυτου σπαράσσουσι την ψυχήν των και ανοίγουσι την πηγήν του έλέους και της συμπαθείας, αι δε αγωνίαι, άπνίαι, ή διαδοχή της ελπίδος και του φόβου, αν έμποιεί ή εϋθραυστος αυτου ζωή, ή μητρική και πατρική εκείνη βίασας, ήν ουδ' υποπτεεί ο μη λαβών πειραν αυτης, είπί σχολειον ήθικης ενεργείας, προς ό ουδεν δύναται να συγκριθη.

Αι βραδείαι και θλιβεραί νύκτες καθ' ας απλανής ο οφθαλμός ουδόλως αποσπάται της μικρής εκείνης ήλλοιωμένης μορφής, αλλά παρακολουθεί την πάλην της ζωής προς τον θάνατον, είτε λήγουσι μετά του τελευταίου στεναγμου άλγεινώς εκπνέοντος, είτε μετ' άργήτου μειδιάματος, σημείου άπροσδοκήτου από του θανάτου διασώσεως, βαθύνουσι την ψυχήν μέχρις άδύτων μυχών και ύψους συγχρόνως αυτην μέχρι των ύψιστων σφαιρών του ήθικου μεγαλείου.

Τα τέκνα είναι αναγκαία εις την τελειοποίησιν των γονέων, όσον οι γονεις εις την άγωγήν των τέκνων. Οι γονεις οι αληθώς αγαπώντες τα τέκνα αυτων και προθυμούμενοι μόνον καλά παραδείγματα να προβάλλωσιν, αυτοι θέλουσι μάλλον επιτηρεί έαυτους ένώπιον των παιδιών, θέλουσι μετράζει την δυσθυμίαν και ανακόπτει λόγον άδιάκριτον, θέλουσι πολεμήσει την ιδίαν όκνηρίαν και παντι τρόπω πειραθη, όπως μη αι πράξεις αυτων διαψεύδωσι τας συμβουλάς. Η δε εξις του επιτηρείν έαυτους χάριν της περι των τέκνων μερίμνης ανεπαισθήτως θέλει αποδη μέσον βελτιώσεως και τελειοποίησεως αυτων.

Το παιδιον επαναφέρει την ειρήνην μεταξύ διχονοούντων γονέων, την εύσημοσύνην και την τιμιότητα εις εκλελυμένον οίκον και την τάξιν και οικονομίαν εις άσωτον.

Πρό του άγνου και άθώου τούτου πλάσματος τα πάθη σιγώσιν, αι κακίαι κρύπτονται, ή οικογένεια άγνίζεται, και ενώ πολλάκις το τέκνον νομιζει, ότι παρέλαβε παρὰ των γονέων αυτου την φρόνησιν, άγνοεί, ότι αυτο ύπηρεξεν ή πηγή της φρονήσεως ταυτης.

Ειρήνη, Λαχανά.

ΔΩΡΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ ΒΙΚΤΩΡΙΑΝ

Η βελγική βασιλική οικογένεια έχάρισεν εις την άνασσαν Βικτωρίαν ως δώρον μέγα άγγειον εκ χρυσου και άργύρου έσμιλευμένου. Το άγγειον τούτο έχει ύψος ενός μέτρου και 60% φέρει δε την εξής

γαλλικήν επιγραφήν: «Η βασιλική βασιλική οικογένεια τῆ βασιλίσσης Βικτωρίας καὶ αυτοκρατορίας τῶν Ἰνδιῶν ἐπὶ τῷ ἰωβηλαίῳ πεντηκονταετοῦς αὐτῆς βασιλείας» περίξ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσι χαραγμέναι αἱ χρονολογίαι, τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τῶν γάμων, τῆς στέψεως καὶ τῆς νῦν ἑορταζομένης πεντηκονταετηρίδος.

Ὁ ἀυτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐπεμψεν αὐτῇ 1200 τεμάχια ἐπιτραπεζίων πολυτίμων σκευῶν μετὰ τῶν μαρμαρίνων προτομῶν αὐτοῦ τε καὶ τῆς αυτοκρατορίας. Ὁ πρίγκιψ διάδοχος τῆς Αὐστρίας 60 φιάλας οἴνου τοῦ Τοκάη.

Αἱ ὑπὸ ἐπιτροπῆς Ἀγγλίδων κυριῶν συλλεγεῖσαι εἰσπράξεις ἀνήλθον εἰς δύο ἑκατομύρια φράγκων, ὧν μέρος διατεθῆσεται πρὸς ἀνεγερσιν προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου συζύγου τῆς Ἀνάσσης Ἀλβέρτου.

Τὸ ὑπόλοιπον δὲ δοθήσεται τῇ βασιλίσσῃ ἵνα χρησιμοποιήσῃ αὐτὸ ὡς βούλεται.

Οἱ ἠθοποιοὶ καὶ οἱ μουσικοὶ τῶν θεάτρων προσήνεγκον θαυμασιώτατον λεύκιμα, ἐν ᾧ ἕκαστος ἐνέγραψε τὸ ὄνομα του.

Ἐπίσης δὲ τῆς βασιλίσσης ἔσχε τὴν παράδοξον ἰδέαν νὰ δωρηθῆται τῇ ἀνάσσει τὴν εἰκόνα του. Ναι !! τὴν εἰκόνα του !!! διότι ὁ κύριος οὗτος ὡς σημειοὶ ἐπὶ τοῦ δώρου του, εἶνε ὁ εὐσαρκότερος τῶν ὑπῆκόων αὐτῆς, ζυγίζων 230 περίπου κοιλόγραμμα ἢ 179 ὀκάδας καὶ 40 ὄρ. Δικαιολογεῖται λοιπὸν τὸ δῶρον τοῦτο, ἐάν τις συλλογισθῇ ὅτι ἡ ἀπόκτησις τοιαύτης εὐσαρκίας, προπαταεῖ εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν βασιλείας, ἥτις εἶναι τρανωτάτη ἀπόδειξις τῆς εὐημερίας τῆς Ἀγγλίας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΧΟΛΑΙΣ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ Γ'. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐγένετο ἡ ἐνάρξις τῶν ἐξετάσεων τῆς γ. δημοτικῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων διευθυνομένης ὑπὸ τῆς κ. Β. Ἀδαμοπούλου. Ἡ μόνη δημοτικὴ σχολὴ ἀρρένων. ἐν τῇ κατὰ τὰ νέα παιδαγωγικὰ συστήματα καὶ ἰδίως κατὰ τὸ ἐν Ἀμερικῇ ἐπικρατήσαν τοιοῦτον γυναικῆς ἀνέλαβον καὶ παρ' ἡμῖν τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν ἀρρένων. Ἐπιδοκιμαζόμενα πληρέστατα τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον, παρ' οὗ πολλὰ κατὰ θέλουσιν ἀναντιρρήτως προκύψει. Διότι ἐν τῇ προκαταρκτικῇ τῶν παιδῶν σχολῇ δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχη ὁ διδάσκων γνώσεις πολλὰς, ἢ νὰ ἐργάζεται μετὰ ζήλου ἢ νὰ ἔχη καρτερίαν, ὑπομονὴν καὶ καλὴν θέλησιν εἶναι ἀνάγκη ἐξαιρετικῶν προσόντων, ἅτινα μᾶλλον παρὰ τῇ γυναικῇ ἢ παρὰ τῷ ἀνδρὶ ἀπαντῶσιν. Ἡ γυνὴ ἐπὶ παραδείγματι διὰ τῆς ἀγάπης μᾶλλον πείθει τὸν παῖδα εἰς τὴν ὑποταγήν ἢ διὰ τῆς ποινῆς, διότι αὐτὴ κατέχει ὁρμηφύτως τὴν τέχνην τοῦ νὰ ἐμπνέῃ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ συγκινήσῃ τὴν καρδίαν τοῦ παιδός.

Καταχρηστικῶς λοιπὸν μέχρι τοῦδε ἐνεπιστεῖοντο τὴν προκαταρκτικὴν τῶν παιδῶν ἐκπαίδευσιν εἰς ἀνδρας, οἵτινες φυσικῶς στεροῦνται τῆς γλυκείας ἐκεῖνης ἀφοσιώσεως, τῶν θωπειῶν, καὶ τῆς γλυκείας αὐστηρότητος, δι' ἧς πᾶσα γυνὴ ἐπιβάλλεται, ἐλκύνουσα τὸ σέβας καὶ ἀγάπην.

Μὴ ὁ παῖς δὲν ζητεῖ τὴν συμπάθειαν, τὸ θάρρος, τὴν παρηγορίαν παρὰ τῇ μητρὶ, τῇ ἀδελφῇ, τῇ μάμῃ, τῇ θείᾳ αὐτῇ μᾶλλον ἢ παρὰ τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ; Ἡ παιδικὴ ἡλικία φύσει εὐαίσθητος καὶ λεπτοφυῆς ἔχει ἀνάγκη ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως. Στερούμενος ὁ παῖς τούτων μαραίνεται ἢ ἐξαγριούται.

Ἡ φύσις λοιπὸν ἐπλασε τὴν γυναῖκα παιδαγωγόν, προκίσασα αὐτὴν δι' ἐξόχων καὶ ἐξαιρετικῶν διὰ τοῦτο προσόντων.

Ὅπως δὲ ἐν τῇ οικογενείᾳ μᾶλλον ἢ μήτηρ δρᾷ ἐπὶ τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων, οὕτω καὶ ἐν τῇ σχολῇ ἢ ὑπὸ διδασκαλισσῆς διαπαιδαγώγησις πολλῶν λυσιτελεστέρα ἀποβαίνει τῆς τοῦ ἀνδρὸς τοιαύτης. Τοῦτο ἀναγνωρίσαντες οἱ ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς καὶ διαπλάσεως τῶν νέων ὑπάρξουσιν ἀσχολούμενοι, ἐπεξέτεινον τὸν κύκλον τῆς γυναικείας ἐκπαιδεύσεως, παρέχοντες αὐτῇ ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ εὐρὴν, σχετικῶς, ἐνεργείας στάδιον.

Εἰς τὰς Ἠνωμένας Ἰδίαι Πολιτείας ἡ γυνὴ ἔχει σπουδαιότητα ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ κόσμῳ. Οὐ μόνον εἰς τὰ προκαταρκτικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ Λύκεια αὐτὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκαλισσῶν ὑπερβαίνει πάντοτε τὸν τῶν διδασκάλων. Ἀναθέτουσιν μετ' ἐμπιστοσύνης αὐταῖς τὴν διευθύνσιν τῶν ἀνωτέρων κλάσεων, τὴν γενικὴν ἐποπτείαν. Διορίζονται δὲ ἐξ αὐτῶν τούτων μέλη τῶν ἐκπαιδευτικῶν συμβουλίων.

Ἄλλως τε ἀποδεδειγμένον τυγχάνει, ὅτι οὐδόλως ὑστεροῦσιν αἱ Ἀμερικανίδες τῶν συναδέλφων τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς γνώσεις, ὑπερτεροῦσι δὲ αὐτῶν κατὰ τὴν δραστηριότητα, ἐνεργείαν, ἐπιμονὴν, ὑπομονὴν καὶ πίστην τοῦ καθήκοντος ἐκτελεσῆν. Χωρὶς νὰ ὑποβάλλωσι τοὺς παῖδας εἰς τὴν διὰ βραδυσμῶν καὶ ζυλοκοπημάτων ταπεινώσιν ὡς καὶ εἰς γλυκεῶς καὶ μελιχχεῖου τρόπου εὐπειθεῖς, κοσμίους καὶ εὐαγῶγους. Τὸ τοιοῦτον ἀσμένως παρετηρήσαμεν καὶ ἐν τῇ γ'. δημοτικῇ σχολῇ, ἧς οἱ παῖδες καίτοι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνήκουσιν εἰς τὴν κατωτέραν κοινωνικὴν τάξιν, οὐχ ἥττον κάλλιστα κατηρτίσθησαν, κοσμιώτατοι, δέ, γλυκεῖς καὶ εὐπροσήγοροι εἶναι. Οἱ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ φοιτῶντες μαθηταὶ εἰσι διακόσιοι ὀγδοηκόντα ἐννέα τὸν ἀριθμὸν, διηρημένοι εἰς τέσσαρα τμήματα, ὧν τὸ πρῶτον ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο ἕνεκεν τῆς ἐν αὐτῷ πληθῆος τῶν μικρῶν διδάσκονται δὲ ὑπὸ πέντε καὶ μόνον διδασκαλισσῶν. Καὶ ἐν μὲν τῇ δ'. τάξει οὗτοι ἐδιδάχθησαν εὐμεθόδως ὑπὸ τῆς λογίας καὶ εὐσυνειδήτου διευθυτριας κ. Β. Ἀδαμοπούλου τὰ ἐν τῷ προγράμματι ὀριζόμενα μαθήματα, εἰς ἃ εὐστοχώτατα ἀπῆντησαν ἐξεταζόμενοι, οὐχὶ ὑπὸ μόνης τῆς διευθυτριας, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ τρίτῃ τάξει ἐπίσης εὐδοκίμως καὶ ἀποτελεσματικῶς ἐδίδαξεν ἡ Κ. Σοφία Καζιτόρη, ἐν τῇ β'. ἐπίσης ἡ κ. Ἐλίσα Βραχώρη, ἐν δὲ τῇ α'. αἱ κ.κ. Παναγιώτα Στεφοπούλου καὶ Εἰρήνη Φωκιανοῦ. Ἐθαμάσαμεν τῇ ἀληθείᾳ ἐν τῷ α'. καὶ β'. τμήματι δύο μικροὺς μικροὺς ἀδελφούς Γιαννίκα διὰ τὸ εὐστοχόν τῶν ἀπαντήσεων αὐτῶν εἰς πᾶν ὅ,τι ἐπὶ ποδὸς κατὰ τὴν ἀναχώρησιν ἡμῶν ἐξητάσαμεν αὐτούς· δίκαιος ὅθεν καὶ εὐκρινῆς ὀφείλεται ἐπαινὸς τῇ τε ἀξιοσύνῃ Κ. διευθυτριας καὶ ταῖς μετ' αὐτῆς συνεργασθείσαις κ. κ. διδασκαλισσῶν, αἵτινες βεβαίως διπλάσιος ἐκοπίασαν πρὸς μόρφωσιν ἀρρένων, ὧν τὸ ἀτίθασον μὲγάλην ἀπαιτεῖ ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονὴν.

Ἀρίστην ἐνεποίησεν ἡμῖν ἐντύπωσιν ἡ καθαριότης καὶ καλαισθητικὴ τῆς σχολῆς διακόσμησης, καίτοι στενόχωρος σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν τυγχάνει αὐτῇ, δι' ἧς ἡ τοῦ α'. τμήματος διδασκαλία ἐν ὑπογείῳ καὶ οὐχὶ καλῶς ἀερισμένῳ ὀματικῷ γίνεται. Ἄς σκεφθῶσιν ἐπὶ τέλους οἱ ἀρμόδιοι περὶ ἰδρύσεως δημοτικῶν σχολείων καταλλήλων,

ἢ νὰ μὴ ἡ νεότης τῶν δυστυχῶν διδασκαλισσῶν καὶ ἡ ὑγεία τῶν τρυφερῶν παιδῶν μαραίνεται προῶρως ἐν τοῖς ὑπογείοις· ἀλλὰ καὶ κήπου στερεῖται ἐντελῶς ἡ σχολὴ αὕτη καὶ ἀκατάλληλος ἡ διαίτησις αὐτῆς τυγχάνει. Ἐλπίζομεν ὅτι τὴν μεταβολὴν τοῦ προγράμματος καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων (διότι πεπεισμεθα ὅτι τὸ σύστημα τῆς ὑπὸ γυναικῶν διδασκαλίας θέλει γενικευθῆ) θέλει ἐπακολουθήσει ἡ ἴδρυσις σχολῶν καταλλήλων πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν ἡ κατωτέρα ἐκπαίδευσις ἐπιδιώκει.

ΠΩΣ ΝΑ ΕΝΔΥΩΜΕΘΑ ΤΟ ΘΕΡΟΣ ΕΙΣ ΤΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ

Εὐθὺν αἰσιμαίκα καὶ ἀνοικτοῦ χρώματος διὰ φορέματα εἴπομεν ἄλλοτε· σήμερον προσθέτομεν, ὑποκύπτουσαι ἄλλως τε καὶ εἰς τὴν δεσπόζουσαν τυραννικὴν τοῦ συρμού, πρὸς τὴν δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἀποτίσωμεν καὶ ἡμεῖς εὐτελῆ τινα φόρον· σήμερον λοιπὸν γνωρίζομεν εἰς τὴν προσφιλεῖ ἀναγνωστρίαν μας, ὅτι τὸ τοῦ συρμού καὶ οἰκονομικὸν συγχρόνως διὰ Κυρίας ἔνδυμα εἶναι τὸ κοινορτοκόλυμμα (cache-poussière) λεγόμενον, τὸ κατασκευαζόμενον ἀπὸ ἀλμπαγκᾶ ἢ ἀπὸ φαϊόχρου λινοβάμβακον ὕφασμα μετὰ τριχάπτων, ἃ πλέκτεται μόνη σας, προσφιλεῖς δεσποινίς. Κατασκευάζουσι τοιαῦτα καὶ ὑπὸ ὄχρου μεταξίνου ὕφασματος (soie-écruie) στερεωτάτου καὶ πλυνόμενου εὐκολώτατα. Τοιοῦτον ἔνδυμα εἶναι ὄντως ἀπαραίτητον διὰ τὴν πόλιν μας, ἥτις δύναται νὰ συναγωνισθῇ κατὰ τὴν ἀφθονίαν τοῦ κοινορτοῦ καὶ μετὰ αὐτὴν τὴν ἔρημον τῆς Ζαχαρίας κατασκευάζεται δὲ ἐν εἰδῇ ρεδιγκότας μακρᾶς διεσταυρωμένης, μετὰ δύο σειρὰς κομβίων, μετὰ χερσίδας (μανίκια) πλατείας ἀνευ ῥαφῆς. Εἶναι ἔνδυμα ἀπλοῦστατον, κομψότατον καὶ πρακτικώτατον διότι δὲν προσβάλλεται οὐτε ὑπὸ τῆς βροχῆς, οὐτε ὑπὸ τῆς κόνεως, προφυλάττει δὲ ἀσφαλῶς τὰ φορέματά μας.

Ὁ συνοδεύων τὸ ἔνδυμα τοῦτο πῖλος εἶναι ὁ ἐκ ψιφίθου λεγόμενος canotier (ὀμιάζων πρὸς τοὺς τῶν ἀνδρῶν) καὶ προωρισμένος διὰ νεανίδας, νέας γυναῖκας καὶ νεαρὰ κοράσια. Ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἶναι εὐτελεστάτη, κοσμεῖτε αὐτὸν δι' ὀρειωτάτου ἐκ ταινίας κοσσύμβου, ὃν διὰ τῶν λευκῶν καὶ ἐπιτηδείων χειρῶν σας κατασκευάζετε καὶ τοποθετεῖτε ὀλίγον πρὸς τὰ πλάγια.

Τὰ ἄνθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καίτοι ἀνθηρὰ καὶ ὀραῖα δὲν συνειθίζονται πολὺ· μεγίστη δὲ ἀπαιτεῖται καλλιαισθησία καὶ ἐπιτηδεύσις, ὅπως ταῦτα ἀντικατασταθῶσιν ἐπαρκῶς ὑπὸ ὀραίου ἐκ ταινίας κοσσύμβου. Διότι δὲν σᾶς συμβουλεύομεν βεβαίως νὰ ἀκολουθήσῃτε τὸν συρμόν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ πολὺ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συνειθισθῆναι πτηνὰ, τὰ ὁποῖα στοιχίζουσι τόσο ἀκριβᾶ. Ἐληθμονήσαμεν νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι τὰ τεχνικὰ ἄνθη ἀντικαθιστῶνται ὑπὸ κεντητῶν τοιοῦτων ἐπὶ τῆς τοῦ κοσσύμβου ταινίας.

Ἐξετάσεις.

Λίαν ἐπιτυχῶς διεξήχθησαν καὶ αἱ τοῦ Ἀρσενίου Παρθεναγείου ἐξετάσεις· τὴν παρελθούσαν δὲ Κυριακὴν ἐξετάσθησαν καὶ ἐν τῇ μουσικῇ αἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ τμήματος μαθήτριαι, αἵτινες λίαν εὐμεθόδως ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Ἐννίγγ καὶ τῶν λοιπῶν διδασκαλισσῶν καταρτίζονται.

Ἐκ τῶν ἐξετάσεων τοῦ προτύπου παρευρέθημεν μόνον ἐν τῷ ἔκτῳ τοῦτου τμήματι, ἐν ᾧ ὁμολογουμένως ἡ κ. Σμιράμις Σταυριανοῦ μετὰ ζήλου, εὐμεθόδως καὶ κάλλιστα κατηρτίσε τὰς μαθήτριάς, δι' ἧς ὁ δίκαιον καὶ εὐκρινῆ ἐπαινον ἀπονέμομεν αὐτῇ. Ἐν γένει δὲ τὸ ἐν τῷ Ἀρσενίῳ πρότυπον κάλλιστα λειτουργεῖ διὰ τοῦ εἰσαχθέντος τέλους καὶ παρ' ἡμῖν νέου συστήματος καὶ ἀγλαοῦς ἀποδίδωσι καρπούς· ἂς χρησιμεύσῃ δὲ τὸ πρότυπον τοῦτο ὡς τύπος διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ πείσῃ αὐτοὺς ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ καταργη-

θῶσι τὰ ἑλληνικὰ λεγόμενα σχολεῖα καὶ ἀντὶ τούτων προστεθῶσι εἰς τὰς τέσσαρας τοῦ προτύπου τάξεις καὶ αἱ λοιπαὶ δύο.

Ἐληξαν αἱ ἐξετάσεις καὶ τοῦ ἀρίστου παρ' ἡμῖν παρθεναγείου τῆς κ. Σοφίας Σιμοπούλου, τοῦ ὑπὸ τῆς ἀξιοτίμου καὶ εὐπαιδευτοῦ ἀδελφῆς αὐτῆς κ. Εὐφροσύνης Βεροιοπούλου διευθυνομένου. Τὰ συγχαρητήριά μας τῇ ἄλλοτρίῳ κ. διευθυτρίᾳ ὡς καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ εὐδοκίμως καὶ μετὰ ζήλου διδάξασιν καθηγηταῖς καὶ διδασκαλισσῶν.

Τὴν Κυριακὴν περὶ ὥραν 9 π. μ. ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν-τάθρα β'. δημοτικῆς τῶν κορασιῶν σχολῆς.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου κ. Βουλγάρεως μαθηταὶ ἐξετάσθησαν εἰς τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς, ἐν ᾗ κάλλιστα οὗτοι εἰσι κατηρτισμένοι, λίαν δὲ τεχνικῶς, ἐρρυθμῶς καὶ μετὰ χάριτος ἐξετελέσθησαν ὑπ' αὐτῶν πολυεῖδεις γυμναστικαὶ ἀσκήσεις, συνοδευόμεναι καὶ ὑπὸ μουσικῆς· καὶ ἐν τῷ μαθηματι τῆς μουσικῆς οἱ νέοι μαθηταὶ διέπρεψαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν τῇ μεθ' ὕψους ἀπαγγελίᾳ διαφόρων ἠρωϊκῶν ποιήσεων· τὴν προσοχὴν ἰδίαν καὶ γενικὴν θυμαρίαν ἐν τῇ γυμναστικῇ προσεῖλκυον ἡ ἐπιτυχεστάτη ἐκτέλεσις πάντων τῶν διαταγμάτων ὑπὸ τοῦ μικροῦ πενταετοῦς Νοταρᾶ. Συγχαίρομεν τῷ κ. διευθυντῇ τῷ ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη ἀτόρτως ἐργαζομένῳ πρὸς εὐδοκίμησιν τῆς σχολῆς ταύτης, ἐν ᾗ πολλοὶ τῶν παρ' ἡμῖν νέων ὑγιῶς, ἑλληνοπρεπῶς καὶ εὐμεθόδως μορφώνονται.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Τίς δὲν ἐθαύμασε μέχρι σήμερον τὸν ἐφευρετικὸν τῶν Ἀμερικανῶν νοῦν· νέα καὶ πάλιν ἐπινοήσεις μέλλουσα νὰ εὐεργετήσῃ ὄντως πᾶσαν οἰκογένειαν καὶ ἰδίαν τὰς ἀπόρους.

Πρόκειται περὶ νέας ραπτικῆς διπλῆς μηχανῆς, καὶ τόσον περιορισμένον ὄγκου ὥστε πᾶσα Κυρία δύναται νὰ φέρῃ αὐτὴν μετὰ τοῦ κιβωτίου τῆς ἐντὸς τοῦ θυλακίου τῆς. Ἡ θήκη αὐτῆς ἔχει μῶλις 21 ἑκατοστομέτρου μήκος, 7 πλάτος καὶ 4 ὕψος, βάρος δὲ τῆς ὅλης μηχανῆς 330 γραμμάρια.

Ἡ μηχανὴ αὕτη ἐπωνομάσθη Maldacot, ἔχει κίνησιν αὐτοματικὴν, ἀνευ στροφιγῶν, φέρει δὲ τὰς ἀναγκαίας βελόνας καὶ κουβαρίστρας.

Τιμᾶται δὲ ἀντὶ φρ. χρ. μόνον 16 καὶ 60 %/0. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ βλέπωμεν βεβαίως ζυλωμένα ἔνδυματα, ἀφοῦ καὶ ἡ πτωχότερα οἰκοκυρὰ δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ἀξιοθαύμαστον τοῦτο μηχανήμα.

Ἐνῶ ἡμεῖς ἐδῶ κοπτόμεθα ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ δεῖνα ἢ δεῖνα δημάρχου, οἱ πρακτικοὶ Ἀμερικανοὶ τοῦ κράτους Texas τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἀπελπισθέντες περὶ τῆς ἐπιτυχῆς τοῦ δήμου τῶν διευθύνσεως ὑπὸ ἀνδρῶν ἐξελέξαντο ἐν τῇ μεγαλειτέρᾳ τούτων πόλει Stockton, κειμένη παρὰ τῇ νοτιῷ διπλασθῶσιν τοῦ ποταμοῦ Salomon δημάρχον τε καὶ δημοτικὸν συμβούλιον γυναῖκας. Οὐδεὶς ἐκ τῶν υποψηφίων ἀνδρῶν ἔλαβε πλείονας τῶν 120 ψήφους καὶ παμψηφεί σχεδὸν ἐξελέγησαν αἱ Κυρίαί. Ἀνέλαβον δὲ ἀμέσως τὴν κατασκευὴν ὑδραγωγείου, οὗ τὴν σχεδιαγράφσιν ἐξετέλεσαν δύο αὐτῶν, τυγχάνουσαι ἀριστοὶ μηχανικοὶ καὶ ἐπιβλέπουσαι προσωπικῶς τὰ ἔργα. Πρὸς τούτοις ἦλθον εἰς συμφωνία μετὰ ἐταιριῶν πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐν τοῖς διαμερίσμασιν αὐτῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Ἡ δημάρχος εἶναι ἄγαμος ὡς καὶ δύο τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Αἱ λοιπαὶ εἶναι μητέρες οἰκογενειῶν προβεβηκυῖαι τὴν ἡλικίαν, σοβαραὶ καὶ εὐ-

παιδευτοί δέσποιναι, χαίρουσαι τῆς ἀμερίστου ὑπολήψεως τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν.

Λέγουσι πολλοὶ ὅτι μόνον αἱ γυναῖκες εἶναι δειλαὶ καὶ ὅτι σπανίως οἱ κύριοι ἄνδρες κάμνουν τὴν γνωριμίαν τῆς κυρίας δειλιάς: Ἰνα ἀποδείξωμεν ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἀληθές, παρὰθέτομεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα διασήμων τινῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἀπέθανον ὑπὸ . . . φόβου.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας Φριδερίκος ὁ Ι΄ κοιμώμενος ἡμέραν τινα ἐπὶ ἀνκλίντρου καὶ ἀπροσδοκίως παρουσιασθείσης πρὸς αὐτὸν τῆς τοῦ φύλακας αὐτῆς διαφυγούσης παρὰφρονος συζύγου του Λουίζης τοῦ Μεκλεμβούργου, οὗτος ἐξέλαβεν αὐτὴν ὡς φάντασμα τι, ὅπερ κατὰ ἀρχαίαν παράδοσιν ἐθεωρεῖτο πρῶτος θανάτου μέλους τινὸς τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, καὶ ἀπὸ τὸν φόβον του καταληφθεὶς ὑπὸ φόβου πυρετοῦ ἀπέβιωσε μετὰ δύο ἑβδομάδας.

Ὁ διάσημος κατὰ τὸν XVII αἰῶνα Γερμανὸς ζωγράφος Πεντερμὰν ἰδὼν σκελετοὺς κινουμένους ἐκ σεισμοῦ, ὃν αὐτὸς δὲν ἤσθαι, ἀπέθανεν αὐτοστιγμὴ ὑπὸ φόβου.

Ὁ στρατάρχης de Montrevel τοῦ ὁποῦ αἱ ἀνόητοι καὶ ὑπερβολικαὶ προλήψεις ἦσαν ἐπίσης διάσημοι, ὅσον καὶ ἡ μεγάλη του ἀξία, ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀναποδογυρίσῃ ἐν ἐπισήμῳ γεύματι τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀλατοδοχείον, ὡς κακὸν δ' οἰωνὸν ἐκλαθῶν τοῦτο, ἀπέθανε μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὑπὸ φόβου, ἐκ μελαγχολίας προκύψαντος, πυρετοῦ.

Ὁ διάσημος μουσικὸς Tommaso Briton ὁ ἰδρυτὴς τῆς μουσικῆς λέσχης τῆς Ἀγγλίας, ἀπέθανε διότι ἐγγαστήριμθός τις προκνήγγειλεν αὐτῷ, χάριν ἀσείτου, ὅτι εἶχε φθάσει ἡ τελευταία του ὥρα.

Ὁφείλομεν ὅμως νὰ δηλολογήσωμεν ὅτι κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἔνοχοι, εἶναι αἱ γυναῖκες, αἵτινες κατὰ τὴν μικρὰν τῶν παιδῶν ἡλικίαν κατατρομάζουσιν αὐτοὺς δι' ἀπειλῶν καὶ διαφόρων ἀνοσιῶν καὶ ἀνοήτων διηγήματων, ἐμπνέουσαι οὕτως τῷ παιδί τὸ τρομερὸν τοῦ φόβου καὶ τῆς δειλιάς ἐλάττωμα.

Ἡ μόλις εἰκοσάετις ζωγράφος δεσποινὶς Ἐκρεσία Παμὴ ἔλαβεν ἐσχάτως τὸ χρυσὸν μετάλλιον ἐν τῇ μεγάλῃ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τῶν Παρισίων.

Ὁ Rousseau ἔλεγε πρὸς τινὰ φίλον του «αἱ γυναῖκες δὲν ἐννοοῦσι τίποτε, δὲν ἀγαπῶσι τίποτε καὶ στεροῦνται πάσης ἰδιοφυΐας. Ἐξ ὅσων γνωρίζω, δύο μόνον δύναμι νὰ ἐξαίρεσω τοῦ κανόνος τούτου τὴν Σαπρὼ καὶ τὴν Καν Μουντελώ.

Ὁ φίλος του ἀπήντησεν· ἐὰν πᾶς ἀνὴρ γνωρίζῃ δύο τοιαύτας, φοβοῦμαι ὅτι ὀλίγοι θὰ μείνωσιν ἐντὸς τοῦ κανόνος σας.

Ἐν Hovet τῆς Ἀμερικῆς ἀπέβιωσε γυνὴ τις ὀνόματι miss Eldridge, ἥτις γεννηθεῖσα μυχρὴν διέμεινε τοιαύτη μέχρις ἡλικίας πενήκοντα ἔτων. Μετὰ τὸ πενήτηστον ὁμῶς ἤρξαντο νὰ ἀναφαίνωνται ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος κλιθεὶς λευκαί, αἵτινες μικρὸν κατὰ μικρὸν κατεκάλυψαν ὅλον τὸ σῶμα αὐτῆς μεταβαλοῦσαι τὴν φυλὴν τῆς ἀπὸ αἰθιοπικῆς

εἰς Καυκασίαν. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἀπεδόθη εἰς ἀσθένειαν ἐπιδερμικὴν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. Ὁ κ. Ἀγγελος Βλάχος διωρίσθη πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Βερολίνῳ, ὁ δὲ κ. Μ. Δραγούμης εἰς Βιέννην ὁ τελευταῖος ἀνεχώρησε μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὴν νέαν θέσιν του. ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης. Πυρετώδεις καταβάλλονται ἐνέργειαι ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων δημάρχων καὶ δημοτικῶν συμβούλων πρὸς ἐπιτυχῆ ἐκδασιν τῶν προσεχῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν.

ΓΑΛΛΙΑ. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Γαλλικῆς δημοκρατίας ἐγνώρισεν διὰ διακοινώσεως τῷ Σουλτάνῳ, ὅτι ἡ Γαλλία θέλει λάβει τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων αὐτῆς καὶ τῆς ἐν τῇ Μεσογείῳ ἰσσορροπίας, ἐν ἣ περιπτώσει ἡ Τουρκία ὑπογράφῃ τὴν Ἀγγλοαἰγυπτιακὴν σύμβασιν. Ὁ στρατηγὸς Βουλανζὲ διωρίσθη διοικητὴς τῆς ἐν Κλερμονφορῷ ἐδρευούσης δεκάτης τρίτης μοίρας τοῦ στρατοῦ.

ΑΓΓΛΙΑ. Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ λόρδος Φέργυσσον εἶπεν ὅτι ἡ Πυλὴ ζητεῖ νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπικύρωσις τῆς Ἀγγλοαἰγυπτιακῆς συμβάσεως μέχρι τῆς Δευτέρας, καὶ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐνόμισεν πρέπον νὰ συναίνεσῃ. Μέγας ἐδόθη χορὸς ὑπὸ τοῦ δημάρχου τοῦ Λονδίνου, εἰς ὃν παρευρέθη ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν μετὰ τοῦ διαδόχου καὶ τοῦ βασιλοῦ παιδὸς Γεωργίου.

ΡΩΣΙΑ. Οἱ Ρωσικοὶ ἐξοπλισμοὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει, ἐὰν ἡ Τουρκία ὑπογράφῃ τὴν Ἀγγλοαἰγυπτιακὴν σύμβασιν αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις αὐτῆς ἀνέρχονται σήμερον εἰς 4 1/2 ἑκατομμύρια ἀνδρῶν.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. Ὁ κ. Σταμπουλόφ εἶπεν ὅτι ἡ ἀνηγμονεὶα θέλει προτείνει εἰς τὴν Σοβράνι νὰ ἐκλέξῃ τὸν πρίγκιπα τοῦ Σάξ Καβούρ—Γάθα, ἄλλως θὰ ἀνακαλέσῃ τὸν πρίγκιπα Βάτεμπεργ.

Νόστιμα

«ὦ!! πόσον μικρὸν ἀνάστημα, ἔχετε φίλη μου» εἶλεγε Κυρία τις πρὸς ἄλλη· μόλις τεσσάρων ποδῶν ὕψος. Δύο μόνον, ἀπῆντησεν ἡ κυρὰ Κυρία, ἐὰν μετρηθῶ μετὰ τὸν ἰδικόν σας.

Κατάδικός τις πρὶν ἢ τοποθετηθῇ ἐπὶ τῆς λαιμητόμου ἐζήτησε δροσιστικόν τι. Ὁ δῆμος προσέφερεν αὐτῷ ποτηριον ζύθου εὐχαριστῶ λέγει ὁ κατάδικος· δὲν πίνω ζύθον, διότι φοβοῦμαι μὴ πάθω ἀπὸ λιθιασίν!

Ἐν τινὶ ἰατρικῇ ἐξετάσει νεοσυλλέκτων ἐν Γερμανίᾳ: Ὁ ἰατρὸς πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν ἀρῆσατε αὐτὸν ἐλεύθερον· πάσχει, ὡς βλέπετε, τοὺς ὀφθαλμοὺς. Πῶς; εἶναι ἀλλήθορος. Ἀκριβῶς τοιοῦτων στρατιωτῶν ἔχομεν ἀνάγκην, διὰ νὰ ἡμποροῦν νὰ βλέπωσι ταυτοχρόνως καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς ἀνατολάς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Σ. Α. Κωνσταντινούπολιν. Ποίημα ἐλήφθη· εὐχαριστῶς δημοσιεύομεν ἀνυπομῶνως ἀναμένομεν ὑμετέραν διατριβήν.—Καν Φ. Ζ. Κεφαλληνίαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενεστάτην καὶ κολακευτικώτατην ἐπιστολήν· χρήματα ἐλήφθησαν· φύλλα ἀπεστάλησαν.—Καν Μ. Ρ. Ἀργιστόλιον. Οὐδέποτε τὸ τέκνον σας εἰς χωρικὴν, ἵνα παραλάβῃ αὐτὸ πλησίον τῆς προσεχῶς θέλομεν γράφει· ἐκτενὲς σχετικὸν ἄρθρον.—Καν Φ. Φ. Βερολίνον· ἐλήφθη· γράφομεν προσεχῶς.—Καν Μ. Κ. Μελίτην. Εὐχαριστῶ ἡγνῶν ὅτι μένουσι τόσαι ἐλληνικαὶ οἰκογενεαί, ἄλλως τε σὰς ἐνόμιζον ἐπανακάμψασαν εἰς Ὀδησσὸν· γράφω μακρὰν ἐπιστολήν προσεχῆ ἑβδομάδα· φύλλα ἀπεστάλησαν.—Καν Ν. Γ. Κίσινοβον. Allons donc! πάντοτε ἀγαπᾶτε νὰ μὴ πειράζητε· bas-bleu ποσῶς· ἀλλὰ τί νὰ κάμω, ἀφοῦ δὲν ἐσυνείθησα νὰ μὲν ἄεργος· ἄλλως τε εἶμαι τόσον εὐχαριστημένη. Γράφω προσεχῶς ἐν ἐκτάσει· στείλατέ μοι ἀμέσως τὸ βιβλίον μετὰ τὰς ρωσικὰς ἱστορίας· ὡς ἐνθυμοῦμαι εἶναι σύντομοι καὶ τερπνά· ἀπέστειλα δέκα σάματα, ἐξαιρουμένου τοῦ τρίτου, ὅπερ ἀνατυπῶται.—Καν Μ. Θ. καὶ Καν Μ. Κ. Σύρον· χρήματα ἐλήφθησαν· φύλλα ἀπεστάλησαν.—Καν Α. Π. Λίβερπουλ. Ὅχι διὰ τὸ δεύτερον, ναι διὰ τὸ πρῶτον· τὰ φύλλα ἀποστέλλονται τακτικώτατα.—Καν Γ. Σ. Μάντσεστερ. Ἡ ἐπιστολή σου με κατέλυπεν· εἶναι τόσῳ μωρὸν καὶ ἀδίκον ὥστε ἀπόβαλε πᾶσαν θλιθερὰν σκέψιν· ἐλήφθησαν· εὐχαριστῶ.—Καν Μ. Ρ. Νάξον. Εἶμαι ἐναντία τῶν ὁρῶν· ἀλλ' ἐν ἀνάγκῃ προτιμᾶτε πολυτιμὸν τινα λίθον, ὅστις πάντοτε ἔχει ἀξίαν καὶ ἐν ἀνάγκῃ χρησιμοποιοεῖται. Ἐξοχὴν μετὰ τὸν γάμον ναι· ὄχι ὁμοῦ καὶ ταξείδιον.—Καν Ε. Α. Πύργον. Συμμορφωθῶμεν μετ' ἐπιθυμίαν σας.—Καν Κ. Γ. Γαλάζιον· γράφατε τίνων ἐλλείπουσι φύλλα καὶ ποιοὶ ἀριθμοί.—Καν Ι. Ρ. Πύργον. Γράφατέ μας τίνας ἐφημερίδας ἀντιπροσωπεύετε;—Καν Γ. Γ. καὶ Ν. Α. Μεσολόγγιον. Ἐλήφθησαν χρήματα· φύλλα ἀπεστάλησαν.—Καν Μ. Κ. Γαστούνην. Φύλλα ἀπεστάλησαν.—Φ. Κ. Λευκωσίαν Κύπρου· φύλλα ἀποστέλλονται τακτικώτατα.—Καν Α. Ν. Σάμον. Ἐὰν αἱ θυγατέρες σας εἶναι ὑπερδρακαπενταετίδες ἀποφεύγετε τὰ ἀνοικτὰ χρώματα, διότι ὅσον νέα καὶ ἂν εἴσθε, πρέπει νὰ ἐπιβάλλησθε· θέλομεν γράφει ἐν ἐκτάσει περὶ τούτου.—

15

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Θὰ σοῦ λύσω τὴν ἀπορίαν σου ταύτην. Τὸ παιδίον συνδέεται μετὰ τῆς μητρὸς σωματικῶς καὶ ψυχικῶς. Ὁ πρῶτος σύνδεσμος ἀναπτύσσεται ὡς ἐκ τῆς διαρκοῦς παρ' αὐτῇ διαμονῆς μας καὶ ἐκ τῆς πρώτης τροφῆς, ἣν αὕτη μᾶς δίδει, ἐνῶ μετὰξὺ ἀδελφῶν δὲν ὑπάρχει ὁ δεσμὸς οὗτος, διότι ἡμεῖς ἐγεννηθήμεν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ἀλλ' ὄχι καὶ ὁ εἰς ἐκ τοῦ ἄλλου, ὅθεν ἡ μήτηρ δὲν ἡμπορεῖ νὰ διαλύσῃ τὸν δεσμὸν αὐτὸν ἀποτόμως καὶ διὰ τοῦτο ὑποφέρει πλειότερον σοῦ. Δὲν ἐνθυμῆσαι λοιπὸν πόσον καλῶς ἡ μήτηρ μᾶς ἐδίδαξε τὴν ἀρχὴν ταύτην; Ναι, εἶπεν ἡ Σοφία· καὶ ἐνθυμῆσαι τί μᾶς ἔλεγε διὰ τὴν ἄλλην ζωὴν· τί εὐτυχὴς σύ, ὅστις τόσον ταχέως θὰ ἀποκτήσῃς ὅλα ἐκεῖνα τὰ καλὰ; Τί ὠραιότερον ἢ νὰ κατοικῇ τις εἰς τὸν οὐρανόν, ὑπεράνω τῶν νεφελῶν, νὰ ἔχῃ λευκὰς πτέρυγας, νὰ βλέπῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὴν Θεοτόκον μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς, τοῦ τόσο καλοῦ, τόσο ἀγαθοῦ. ὦ ναι!! εἶσαι εὐτυχὴς, ἀδελφέ μου· ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀποθάνῃς, εἶπεν αὕτη γελῶσα· θὰ μείνης μόνον μετὰ τὴν χαρὰν. Αἱ τελευταῖαι αὐτῆς λέξεις κατέπληξαν τὴν ἀτυχῆ μιτέ-

Καν Μ. Ν. Μακρυνίτσαν. Χρήματα ἐλήφθησαν· φύλλα ἀποστάλησαν.—Καν Α. Γ. Θεσσαλονίκην. Ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν.

ΘΕΑΤΡΟΝ

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐπιτυχέστατα ὁ γαλλικὸς θίασος ὑπεκρίθη εἰς τε τὸ μελωδραματικὸν Mme Favar καὶ εἰς τοὺς Πειρατὰς τῆς Σαβάννης. Ὁ κ. Charlet ὡς Ἀμερικανὸς περιηγητὴς ἰδιότροπος μὲν, ἀλλὰ λεπτὸς καὶ εὐγενὴς ἦτο ἀμίμητος. ἡ δὲ μικρὰ Εὐα συνεκίνησεν ἀληθῶς τὸ ἀκροατήριον. Μετ' εὐχαριστήσεως ἐχαιρέτισθη καὶ πάλιν ὁ «Σιδηροῦργος» εἰς τὴν ἡθικὴν τοῦ ὁποῦ ἐξέλιξιν ἐπιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν δεσποινίδων τῆς πόλεως ἡμῶν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

ΔΙΑΤΑΡΗΣΙΣ ΩΩΝ

Κατασκευάζετε βερνίκιον δι' ἀναλύσεως κόμμεως (gomme) ἐντὸς οἴνοπνεύματος (σίρτου). Δι' αὐτοῦ ἀλοιφονται καλῶς τὰ ὠά· ὅτε δὲ ξηρανθῶσιν, τίθενται ἐντὸς πιτύρων μετὰ τὴν παχειαν ἄκραν πρὸς τὰ ἄνω· ὅταν θέλετε νὰ τὰ μεταχειρισθῆτε πλύνετε αὐτὰ δι' οἴνοπνεύματος καὶ βράζετε αὐτὰ φρεσκότατα ὡσεὶ ἦσαν μιᾶς ἡμέρας.

ΣΥΝΤΑΓΗ

ΑΕΥΚΗ ΣΑΛΤΖΑ (ΜΑΙΟΝΕΖΑ) ΔΙ' ΙΧΘΥΝ

Ρίπτετε τρ εἰς κόκκους νωπῶν ὠῶν τὰ ὁποῖα κτυπᾶτε, ἕως ὅτου ἀργίσουν νὰ λευκαίνωνται· μετὰ ταῦτα ρίπτετε ἐκ διαλειμμάτων ἕνα κιαθίσκον ἐλαιον, κτυπῶσα κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐξακολουθητικῶς τὰ ὠά, μετὰ τοῦτο ρίπτετε ἐκ διαλειμμάτων ἀνάλογον ὀσιν λεμονίου καὶ ἐὰν μὲν ἡ σάλτσα σὰς φαίνεται ἀραιὰ, προσθέτετε ἐλαιον ἐξακολου-

ρα. Δυστυχία μου! εἶπεν, ἐνοῦσα τὰς χεῖρας. Τὰ τέκνα μου δὲν με ἀγαπῶσι πλέον. Ναι! ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πλειότερον ἐμοῦ· θὰ παλαίσω πρὸς τὸν θάνατον καὶ πρὸς τὸν Θεὸν αὐτόν· θὰ σώσω τὸν υἱόν μου, ὅπως πείσω αὐτὸν περὶ τῆς ἀπειροῦ ἀγάπης μου. Καὶ δάκρυα κρουνήδον ἔρρεον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς.

Ὅτε ὁ ἰατρὸς ἐπανῆλθεν, αὕτη εἶπεν αὐτῷ μετ' ἀποφασιστικότητος. «Ἰατρέ, ἐὰν δὲν σώσητε τὸν υἱόν μου, θὰ ἀποθάνω μετ' αὐτοῦ.»

Εἶναι λοιπὸν χειρότερα;

Ἡ μήτηρ τῷ ἀφηγήθη τὸν τῆς παρελθούσης ἐσπέρας διάλογον;

Ἡκούσατε ταῦτα, κυρία;

Μάλιστα.

Ἦσαν παραληρήματα, ἀποτέλεσμα φυσικὸν τῷ πυρετοῦ.

Ἰατρέ, δὲν ἦσαν παραληρήματα.

Ὁ ἰατρὸς ἐμειδίασε· πῶς θέλετε νὰ παραδεχθῶ, Κυρία, ὅτι ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ ἐν παιδίον δύναται νὰ λέγῃ τοιαῦτα πράγματα· ἀναμφιβόλως παρελήρει.

Ἄλλὰ, Κύριε, σεῖς δὲν γνωρίζετε...

Ἦσυχάσατε, Κυρία, γνωρίζω κάλλιστα καὶ ἔχω μελετήσει τὴν φυσιολογίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ψυχὴ εἶναι τὸ πᾶν διὰ τὰ μικρὰ μου.

Μοὶ φαίνεται ὄχι, Κυρία, ἀφοῦ σήμερον τὸ σῶμα πάσχει:

θούσα νά ἐργάζησθε αὐτήν· τὸ ἔλαιον τὴν δένει καὶ τὴν λευκαίνει, ἐνῶ τὸ λεμόνιον τὴν ἀραιώνει. Ἄμα αὕτη σχηματισθῆ λευκὴ καὶ πηκτὴ ὡς ἀλοιφὴ ἐπιχρίετε δι' αὐτῆς τὸν βραστὸν ἰχθὺν, ὃν ἐπιστολιζέτε διὰ πρασίνων ἐλαίων, κανονικῶς κεκομμένων κοκκινουγουλίων, πηκτῶν ὠν εἰς τέσσαρα κευωρισμένων, μαϊντανοῦ κ.λ.

ΓΛΥΚΟΝ ΦΡΑΓΚΟΣΤΑΦΥΛΟΝ.

Λάβετε ποσὸν φραγκοσταφύλου ἴσον πρὸς τὸ σιρόπιον τὸ ὁποῖον ἔχετε, ρίψατε αὐτὸ ὅπως ἔχη ἐντὸς τοῦ καθαροτάτου σιροπίου, ἀφοῦ δὲ τὰ ἀφήσετε νά πάρουν ὀλίγας βράσεις ἀποσύρατε τὸ ὅλον ἀπὸ τῆς πυρᾶς. Ἀποσύρατε ἐπίσης τὸ φραγκοσταφύλον ἀπὸ τοῦ σιροπίου, βάλετε αὐτὸ ἐν τάξει ἐντὸς τῶν δοχείων καὶ ἀφοῦ βράσῃτε τὸ σιρόπιον μετ' ὀλίγου ὕδατος καὶ δέσητε καλῶς ἐκκενώσατε αὐτὸ ἐντὸς τῶν δοχείων τοῦ φραγκοσταφύλου.

Γ ν ω μ ι κ ᾶ .

Ἦθελέ τις συγχωρήσει εἰς τινὰς τῶν ἀνθρώπων νά θεωρῶσι τοὺς κύνες ὡς ἀνθρώπους, εἰμὴ μεταχειρίζοντο τοὺς ἀνθρώπους ὡς κύνες.

* *

Ἐκδηλοῦμεν τὴν πρὸς τινὰ ἀγάπην ἡμῶν, ἐὰν ἀγαπῶμεν πᾶν ὅ,τι οὗτος ἀγαπᾷ.

* *

Οἱ νόμοι ὁμοιάζουσιν ὕψασμα ἀράχνης: αἱ μικραὶ μοῖαι συλλαμβάνονται ἐν αὐτῇ, ἐνῶ αἱ μεγάλαι διασχίζουσι τὴν ἀράχνην.

* *

Ἔνεκα τῆς ὑπερβολικῆς προσοχῆς, ἣν ἐπιτιπῶμεν εἰς τὰ ἐλλειπώματα τῶν ἄλλων, ὃν ἔχομεν ἐν τῷ βίῳ τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν νά γνωρίσωμεν τὰ ἰδικά μας.

καὶ νομίζω προσέθηκε μειδιῶν μετὰ δυσπιστίας, ὅτι ἵνα ὁ μικρὸς θεραπευθῆ εἶναι ἀνάγκη νά μείνῃ πρὸς στιγμὴν ἡ ψυχὴ κατὰ μέρος. Ἐὰν θέλητε λοιπὸν νά με ἀκούσατε, μὴ ἐπιτρέψῃτε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἱερέως πρὸς τὸν υἱὸν σας. Εὐτυχῶς μέχρι τοῦδε οὐδεμίαν ὁ ἱερεὺς ἔχει ἐργασίαν ἐνταῦθα. Ἡ ἡσυχία, ἡ περιποίησις καὶ τὰ ἰατρικὰ μέσα εἶναι ἐπαρκῆ πρὸς θεραπείαν τοῦ μικροῦ.

Ἡ ψυχὴ αὕτη, ἣν θεωρεῖτε παντοδύναμον εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ σώματος· καὶ ἐὰν θελήσω νά σᾶς ἀποδείξω τοῦτο, προσθέτω φάρμακόν τι εἰς ὅσα δίδω, ὅπως καθ' ὀλοκληρίαν ἐξουδετερώσω τὴν δύναμιν αὐτῆς. Μὴ ταράττησθε λοιπὸν διὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ σας κατὰ τὴν νύκτα ταύτην, Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι παρελήρει.

Ἄλλ' ἡ ἀδελφὴ του, ἥτις δὲν εἶναι ἀσθενὴς, ἀπῆντα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.

Ἡ ἀδελφὴ του εἶναι εὐφυῆς καὶ καλὴ καὶ ἵνα μὴ δυσαρεστήσῃ αὐτὸν ὁμίλει ὅπως αὐτός.

Λοιπὸν, Κύριε, θά σώσητε τὸ τέκνον μου;

Ἔστὲ ἥσυχος, Κυρία.

Ὁ Ἰατρός ἐπανῆλθε παρὰ τῷ πυρέσσοντι μικρῷ, ἔγραψε νέον συνταγὴν καὶ ἀπῆλθε.

VI.

Ὁ ἱερεὺς ἦλθεν ὡς συνήθως.

Ὁ μῆτηρ ἀφῆκε τὸ δωμάτιον τοῦ Λουκιανοῦ καὶ ἦλθε εἰς

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Ἡ διευθυνσις τῆς ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντα ἱατρὸν καὶ μέλος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει («Ἑλληνικῆς Ἀδελφότητος») κ. Γ. Καραπαναγιώτην ἐντολήν, ὅπως, τὰς ἐξ 75 δραχμῶν εἰσπραχθείσας ὑπ' αὐτῆς συνδραμὰς ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ρεῦματι πυρκαϊᾶς, ἐγγχειρίσῃ τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχει.

Συνδρομηταὶ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν ἐγγράφονται: Ἐν Ἀλεξανδρίᾳ παρὰ τῷ κ. Ἐμ. Ὀρφανίδῃ φαρμακοποιῷ γενικῶν αντιπροσώπων ἡμῶν διὰ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον. Ἐν Χίῳ παρὰ τῷ Ἑλληνοδιδασκάλῳ κ. Δ. Μικρούδῃ. Ἐν Κων(πόλει) εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος («Νεολόγος»), Ἐν Ῥουμανίᾳ παρὰ τῷ ἐν Γαλαζίῳ κ. Κ. Γερογιάννῃ. Ἐν Ἀδριανουπόλει παρὰ τῷ κ. Α. Σακελλαρίῳ. Ἐν Λάρνακι (Κύπρου) παρὰ τῷ κ. Α. Ζ. Πιερίδῃ. Ἐν Λεμεσοῦ καὶ Λευκωσίᾳ παρὰ τοῖς διευθυνταῖς τῶν Ἐφημερίδων. Ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Θ. Δημητριάδῃ, βιβλιοπώλῃ.

LA NOUVELLE REVUE

23.—Boulevard. Poissonniere Paris.

Livraison des 15 juin 1887.

SOMMAIRE

Le Rosier de Madame Husson. — Mr. Guy de Maupassant. — Les Memoires du comte de Beust. — Mr. Frederic Gallot. — Le Galion, poésie. — Mr. Francois Copee. — Un grand Hopital Parisien en 1886. — Mr. Louis Gallet. — Fin d'Amour suite. — Mr. Fr. Villars. — Les Idées de Maine de Biran. — Mr. Alexis Bertrand. — Revue des Publications italiennes. — Mr. Edouard Rod. — Le Salon de Peinture. — Mr. Thiébault-Sisson. — Lettres sur la Politique Exterieur. — Madame Juliette Adam. — Chronique Politique. — Hector Pessard. — Carnet feminin. — Revue financiere. — Comme dansun miroir, roman traduit de l'Anglais. — Mr. F. C. Philips.

συνάντησιν τοῦ ἱερέως. Ἦτο ὠχρὰ καὶ καταβεβλημένη ἡ δυστυχὴς. Ὁ ἱερεὺς ἠρώτησε τὴν αἰτίαν τῆς καταστάσεώς της ταύτης. Αὕτη διηγήθη τὴν σκηνὴν τῆς νυκτός, περαινουσα διὰ τῶν ἐξῆς λόγων.

Σᾶς τὸ ὁμολογῶ, φοβοῦμαι ὅτι αὐτὰ τὰ παιδιά δὲν με ἀγαπῶσι πλέον· φοβοῦμαι ὅτι ὑπῆρξα ὑπερβολικῆ, εἰ μὴ φανατικῆ ἐν τῇ περι ἰησεύσεως πρὸς τὰ τέκνα μου διδασκαλίᾳ.

Δὲν δύναται νά ὑπάρχῃ ὑπερβολὴ, εἶπεν ὁ ἱερεὺς μετὰ γλυκύτητος, εἰμὴ εἰς τὰ πράγματα τὰ ἔχοντα ὅρια, τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ὑπερβολῆς ὑπερβαίνει τις. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ὁ Θεὸς εἶναι ἀπειρος καὶ αἰώνιος εἶναι ἀδύνατον νά διδάξῃ τις τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην μετ' ὑπερβολῆς, διότι ὅσον μεγάλη καὶ ἀν εἶναι ἡ ἀγάπη αὕτη, δὲν θά δυνηθῇ ποτὲ νά φθάσῃ τὸ ἀπειρον, ὅπερ δὲν ἔχει ὅρια.

Εἶναι ἀληθές, πάτερ μου, ἀλλ' εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς εὐκρινούς ταύτης πίστεως, ἦν πρὸς τὸ τέκνον μου ἐνέπνευσα, ὁ Θεὸς δὲν δύναται νά μοι ἀφήσῃ αὐτό;

Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἔμπορος, κόρη μου, καὶ δὲν θά σᾶς δεῖξῃ βεβαίως τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τῶν ἀνθρωπίνων μέσων, ἅτινα σῆς τῷ ὑποδεικνύετε· ἀλλ' οὔτε πρέπει νά σᾶς εἶναι εὐγνώμων, διότι ἐξετελέσατε τὸ καθήκον σας. Βλέπει τὴν πίστιν σας, τὴν ἐπιδοκιμάζει, θέλει ὁμοῦς νά δοκιμάσῃ μέχρι τίνος σημείου φθάνει αὕτη.

(Ἀκολουθεῖ)